

2) Dyrektywa 85/577, a w szczególności jej art. 5 ust. 2 nie sprzeciwia się temu, że:

- konsument, który skorzystał z prawa do odstąpienia zgodnie z tą dyrektywą, musi zwrócić pożyczkodawcy kwotę pożyczki, chociaż zgodnie z planem sporządzonym dla celów inwestycji finansowej pożyczka służy wyłącznie finansowaniu nabycia nieruchomości i jest bezpośrednio wypłacona sprzedawcy tej nieruchomości;
- wymagany jest natychmiastowy zwrot kwoty pożyczki;
- przepisy krajowe przewidują w przypadku odstąpienia od umowy kredytu hipotecznego, że konsument zobowiązany jest nie tylko do zwrotu kwoty otrzymanej na podstawie tej umowy, ale dodatkowo do zapłaty na rzecz pożyczkodawcy odsetek stosowanych na rynku.

Jednak w sytuacji gdyby bank zawiadomił konsumenta o przysługującym mu prawie odstąpienia, konsument mógłby uniknąć ryzyka związanego z takimi inwestycjami jak inwestycje będące przedmiotem sprawy toczącej się przed sądem krajowym. Z tego względu art. 4 dyrektywy 85/577 zobowiązuje Państwa Członkowskie, by dbały o to, żeby ich prawo chroniło konsumentów, którzy nie mogli uniknąć takiego ryzyka, poprzez przyjęcie środków, które pozwalają ustrzec konsumenta od poniesienia konsekwencji urzeczywistnienia się takiego ryzyka.

(¹) Dz.U. C 201 z 7.8.2004 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 20 października 2005 r.

w sprawie C-247/04 *Transport Maatschappij Traffic BV przeciwko Staatssecretaris van Economische Zaken* (¹)
(wniosek Beroep voor het bedrijfsleven o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(*Wspólnotowy Kodeks Celny — Zwrot lub umorzenie należności celnych przywózowych lub wywózowych — Pojęcie kwoty „prawnie należnej”*)

(2006/C 86/13)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-247/04 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) postanowieniem z dnia 28 maja 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 11 czerwca 2004 r., w postępowaniu: **Transport Maatschappij Traffic BV** przeciwko

Staatssecretaris van Economische Zaken, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, J. Makarczyk (sprawozdawca), C. Gulmann, R. Schintgen i J. Klučka, sędziowie; rzecznik generalny: C. Stix Hackl, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 20 października 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

W świetle artykułu 236 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należności przywózowe lub wywózowe są prawnie należne, jeżeli dług celny powstał zgodnie z przesłankami określonymi w rozdziale 2 tytułu VII tego rozporządzenia i jeżeli kwota tych należności mogła zostać określona na podstawie Taryfy Celnej Wspólnot Europejskich zgodnie z przepisami tytułu II tego rozporządzenia.

Kwota należności przywózowych lub wywózowych jest prawnie należna w rozumieniu art. 236 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2913/92, nawet wówczas gdy dłużnik nie został o niej powiadomiony zgodnie z art. 221 ust. 1 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.08.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 9 lutego 2006 r.

w sprawie C-415/04 *Staatssecretaris van Financiën przeciwko Stichting Kinderopvang Enschede* (¹) (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden)

(*Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Świadczenie usług związanych z pomocą społeczną i zabezpieczeniem społecznym oraz z opieką i edukacją dzieci i młodzieży*)

(2006/C 86/14)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-415/04 mającej za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) postanowieniem z dnia 24 września 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w tym samym dniu, w postępowaniu Staatssecretaris van Financiën przeciwko Stichting Kinderopvang Enschede, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J. Malenovský, A. La Pergola, A. Borg Barthet (sprawozdawca) i A. Ó Caoimh, sędziowie, rzecznik generalny: F.G. Jacobs, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 9 lutego 2006 wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 13 część A ust. 1 lit. g) i h) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoczona podstawa wymiaru podatku w związku z ust. 2 lit. b) tego artykułu należy interpretować w ten sposób, że świadczenie usług w charakterze pośrednika między osobami poszukującymi a osobami oferującymi usługę opieki nad dziećmi wykonywane przez podmiot prawa publicznego lub podmiot uznany przez zainteresowane Państwa Członkowskie za mający charakter społeczny, może podlegać zwolnieniu na mocy ww. przepisów wyłącznie w przypadku gdy:

- sama usługa opieki nad dziećmi spełnia przesłanki zwolnienia przewidziane na mocy tych przepisów;
- charakter i jakość usługi jest tego rodzaju, że rodzice nie mieliby możliwości uzyskania usługi o podobnej wartości bez skorzystania z usług świadczonych przez taki podmiot;
- głównym celem tych ostatnich usług nie jest osiągnięcie dodatkowego dochodu dla instytucji poprzez dokonywanie transakcji będących w bezpośredniej konkurencji z działalnością przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą, objętych podatkiem od wartości dodanej.

(¹) Dz.U. C 284 z 20.11.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 9 lutego 2006 r.

w sprawie C-473/04 Plumex przeciwko Young Sports NV (¹) (wniosek Hof van Cassatie o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Współpraca sądowa — Rozporządzenie (WE) nr 1348/2000 — Artykuły 4-11 i 14 — Doręczenia dokumentów sądowych — Doręczenie za pośrednictwem agencji — Doręczenie pocztą — Związek pomiędzy sposobami przekazywania i doręczania dokumentów sądowych — Pierwszeństwo — Termin do wniesienia apelacji)

(2006/C 86/15)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C- 473/04 mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 68 WE i art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hof van Cassatie (Belgia) postanowieniem z dnia 22 października 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 9 listopada 2004 r., w postępowaniu: Plumex przeciwko Young Sports NV, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J. Malenovský (sprawozdawca),

A. La Pergola, S. von Bahr i A. Borg Barthet, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 9 lutego 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania w Państwach Członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że nie ustanawia ono żadnej hierarchii pomiędzy sposobami przekazywania i doręczania dokumentów, o których mowa w art. 4–11 i 14, i że w rezultacie możliwe jest doręczenie dokumentu sądowego za pomocą jednego z tych sposobów lub łącznie za pomocą obu.
2. Rozporządzenie nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy miało miejsce łączne zastosowanie sposobów przekazywania i doręczania, o których mowa w art. 4–11 i 14, to w celu ustalenia rozpoczęcia biegu terminu procesowego związanego z doręczeniem dokumentu adresatowi należy odnieść się do daty pierwszego doręczenia dokonanego zgodnie z prawem.

(¹) Dz.U. C 19 z 22.01.2005 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 26 stycznia 2006 r.

w sprawie C-2/05 (wniosek Arbeidshof te Brussel o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): Rijkdsdienst voor Sociale Zekerheid przeciwko Herbosch Kiere NV (¹)

(Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Określenie właściwego ustawodawstwa — Pracownicy delegowani w innym Państwie Członkowskim — Zakres formularza E 101)

(2006/C 86/16)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C- 2/05, mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Arbeidshof te Brussel (Belgia), postanowieniem z dnia 23 grudnia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 5 stycznia 2005 r., w postępowaniu: Rijkdsdienst voor Sociale Zekerheid przeciwko Herbosch Kiere NV, Trybunał (czwarta izba), w składzie: N. Colneric (sprawozdawca), pełniący obowiązki prezesa czwartej izby, J. N. Cunha Rodrigues i K. Lenaerts, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 26 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: